

Warszawa, dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie
XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy
Ul. Płocka 9
01-231 Warszawa

Powódka:

Spółdzielnia Mieszkaniowa

„Przy Metrze”

Al. KEN 36 lok. U-128

02-797 Warszawa

KRS: 0000033334

reprezentowana przez:

adwokat Monikę Iwaniak- Jeziorowską

Cooperativia Kancelaria Adwokacka

ul. Lwowska 5 lok. 11

00-660 Warszawa

Pozwani:

1. Zbigniew Sarata

Ul. Lanciego 9B

02-792 Warszawa

2. Zofia Maciejewska-Sarata

Ul. Lanciego 9B

02-792 Warszawa

reprezentowani przez:

adwokata Piotra Terleckiego

Terlecki i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp.j.

ul. F.K. Dmochowskiego 2 lok. 4

00-427 Warszawa

Sygnatura akt: **XXVII Ca 2476/21**

Wartości przedmiotu zaskarżenia: **1.800,00 zł**

Opłata od zażalenia: **30,00 zł** (wniesiona wraz z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku)

ZAŻALENIE POWÓDKI

na zawarte w wyroku z dnia 25 stycznia 2022 r. postanowienie w przedmiocie odstąpienia od obciążenia pozwanych obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej,
którego odpis wraz z uzasadnieniem został doręczony powódce w dniu 24 lutego 2022 r.

Działając w imieniu powódki (pełnomocnictwo w aktach sprawy) na podstawie art. 394² § 1¹ pkt 2 KPC **zaskarżam zawarte w pkt II** wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy, z dnia 25 stycznia 2022 r. sygn. akt XXVII Ca 2476/21 **postanowienie** w przedmiocie odstąpienia od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powódki w instancji odwoławczej.

Zaskarżanemu postanowieniu zarzucam naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

1. **art. 102 KPC w zw. z art. 98 § 1 i § 3 KPC** polegające na odstąpieniu od zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz strony, która wygrała w całości proces zwrotu kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sytuacji, gdy nie zachodzą okoliczności tzw. wypadku szczególnie uzasadnionego;
2. **art. 233 § 1 KPC** polegające na dokonaniu ustaleń faktycznych sprzecznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym jakoby „*poczucie rozżalenia pozwanych*”, pozostawało w związku z ciągłym oczekiwaniem na tytuł prawny do eksploatowanego domu i uzasadniało odstąpienie od obowiązku ponoszenia opłat związanych bezpośrednio z faktem **korzystania przez pozwanych z wyłączeniem innych osób** z domu jednorodzinnego o metrażu 193,08 m², posadowionego na działce o powierzchni 184 m², z której pozwani również mogą korzystać z wyłączeniem osób trzecich, w sytuacji gdy powodowa Spółdzielnia przez zachowanie pozwanych musiała poszukiwać ochrony na drodze prawnej i poniosła koszty związane z postępowaniem sadowym, które finalnie zmuszeni są opłacić sąsiedzi pozwanych, którzy zamieszkują w dużo gorszych warunkach, mniejszych mieszkaniach i w sposób prawidłowy i zgodny z prawem wywiązują się z obowiązku uiszczania opłat.

W oparciu o powyższe, **wnoszę o:**

1. zmianę zaskarżanego postanowienia zawartego w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 25 stycznia 2022 r. poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800,00 złotych;
2. zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym uiszczonej opłaty za sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji oraz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 3-krotności stawki określonej w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

UZASADNIENIE

Celem zachowania przejrzystości uzasadnienia niniejszego zażalenia, zostało ono skonstruowane zgodnie z następującym porządkiem:

1. UWAGI OGÓLNE.
2. UZASADNIENIE ZARZUTÓW
 - 2.1. NARUSZENIE ART. 102 KPC W ZW. Z ART. 98 § 1 I § 3 KPC

2.2. NARUSZENIE ART. 233 § 1 KPC

3. PODSUMOWANIE.

Ad. 1. UWAGI OGÓLNE.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny- Odwoławczy oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 28 czerwca 2021 r. W wyroku Sądu I instancji, zasądzone przy tym od pozwanych na rzecz Spółdzielni kwotę 12.891,15 złotych, tym samym uwzględniając powództwo niemal w całości.

Co więcej, w ramach postępowania apelacyjnego, apelacja pozwanych została oddalona w całości, tym samym strona wygrywająca proces w 100% jest powódka.

Jednocześnie Sąd II instancji postanowił nie obciążać pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Wyjaśnić przy tym należy, iż postępowanie w przedmiotowej sprawie toczy się od 2016 r.

W sprawie powódkę reprezentował pełnomocnik.

Zakres czynności podejmowanych przez pełnomocnika powódki w postępowaniu II Instancji obejmował co najmniej:

- sporządzenie odpowiedzi apelacji
- udział w rozprawie apelacyjnej

Za podjęcie ww. czynności pełnomocnikowi należne jest wynagrodzenie, które wedle art. 98 § 3 KPC stanowi składnik niezbędnych kosztów procesu.

Zwalniając stronę pozwaną jako stronę przegrywającą z obowiązku zwrotu poniesionych kosztów na rzecz strony powodowej, Sąd w rzeczywistości obciąża koniecznością pokrycia niezbędnych kosztów stronę, która w całości wygrała proces, co więcej nie przyczyniła się w żadnym stopniu do jego wytoczenia. Przeciwnie to strona powodowa podejmuje inicjatywę polubownego zakończenia sporu, a pozwani mimo wydawania przez sądy orzeczeń potwierdzających, iż ciąży na nich obowiązek uiszczania opłat tytułu utrzymania i eksploatacji zajmowanego przez nich domku jednorodzinnego w dalszym ciągu nie dokonują ŻADNYCH opłat bieżących. Realizują jedynie prawomocne wyroki sądowe. Co więcej, pozwani mimo zapoznania się z wieloma już opiniami biegłych sądowych (o tożsamej treści – potwierdzającej obowiązek uiszczania opłat) swą postawą procesową zmuszają Spółdzielnię do generowania dodatkowych kosztów procesu związanych z udziałem kolejnego biegłego oraz koniecznością opłacania wynagrodzenia dla pełnomocnika procesowego w każdej następnej sprawie sądowej.

W takiej sytuacji, poczyniony przez Sąd Okręgowy ukłon w stronę pozwanych nie stanowi ochrony ich interesu, a jedynie wspiera ich butną postawę wobec wymiaru sprawiedliwości i oczekiwanie, że podejmowane przez nich decyzje nie będą wiązały się z żadnymi konsekwencjami prawnymi ani finansowymi.

W takiej zatem sytuacji, to obciążenie powódki koniecznością poniesienia konsekwencji nieprzemyślanych (lub co gorsza celowych) działań pozwanych stanowi oczywiste naruszenie zasad słuszności.

Ad. 2.UZASADNIENIE ZARZUTÓW

2.1.NARUSZENIE ART. 102 KPC W ZW. Z ART. 98 § 1 I § 3 KPC

W uzasadnieniu zaskarżanego orzeczenia Sąd wskazał, że podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 stanowi art. 102 KPC.

Przepis ten stanowi, że: *„W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami”* i jest wyjątkiem od ogólnej zasady, iż to strona przegrywająca (niezależnie nawet od faktu zwolnienia jej od obowiązku ponoszenia kosztów i udzielenia pomocy prawnej z urzędu) zobligowana jest do zwrotu kosztów procesu stronie wygrywającej.

Artykuł 102 KPC zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury powinien być stosowany w sytuacjach wyjątkowych. Wskazuje na to również samo brzmienie przepisu, który umożliwia sądowi odstępianie od obciążenia danej strony obowiązkiem zwrotu kosztów jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych.

W literaturze przedmiotu (m.in. Piaskowska Olga Maria (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie procesowe. Komentarz aktualizowany) wskazuje się przy tym, że *„Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych zalicza się okoliczności związane z przebiegiem procesu, jak również te występujące poza jego obszarem. Do pierwszych zaliczane są sytuacje wynikające z charakteru roszczenia poddane go rozstrzygnięciu, ię go znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie stron o zasadności roszczenia, przedawnienie. Okoliczności zewnętrzne to te dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony. Należy podkreślić, że samo powołanie się na trudną sytuację majątkową jest niewystarczające, nawet wtedy, jeśli była ona podstawą zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu.”*

W niniejszej sprawie nie przedstawiono żadnych okoliczności zewnętrznych dot. sytuacji majątkowej powoda. Co więcej z okoliczności sprawy wynika, że sytuacja materialna pozwanych nie jest trudna. Pozwani zamieszkują w domku jednorodzinnym o powierzchni użytkowej blisko 200 m², posadowionym na działce, tym samym dysponując ogródkiem przydomowym. Dom ten znajduje się w atrakcyjnej okolicy, w bliskiej odległości od stacji metra i lasu kabackiego. Za korzystanie z domu od dłuższego czasu nie regulują żadnych opłat, w tym opłat bezpośrednio związanych z eksploatacją. W dużym uproszczeniu kąpią się i korzystają z wody, za którą płaca inni mieszkańcy, sąsiednich segmentów. Tym samym pozwani mają możliwość a co więcej nawet powinni sobie zdawać sprawę z konieczności poczynienia ewentualnych oszczędności na poczet uregulowania kosztów toczącego się postępowania.

W niniejszej sprawie nie zaistniały nadto żadne szczególne okoliczności dotyczące przebiegu procesu, w tym na żadnym etapie postępowania pozwana nie nadużyła prawa a na pewno nie dopuściła się jego naruszenia.

W przedmiotowym procesie nie ma również podstaw do uznania, że pozwani działali w uzasadnionym przeświadczeniu co do nienależności roszczenia, o zapłatę którego wystąpiła pozwana. Jeszcze przed wniesieniem pozwu i tym bardziej złożeniem sprzeciwu strona pozwana bowiem miała świadomość wydania w stosunku do niej prawomocnego już orzeczenia potwierdzającego obowiązek uiszczania opłat (wyrok w sprawie V Ca 3614/15 – załączony do odpowiedzi na sprzeciw).

Nie sposób twierdzić, że przedmiot postępowania dot. żądania zapłaty opłat z tytułu utrzymania i eksploatacji domu jednorodzinnego, w którym pozwani rzeczywiście zamieszkują, wiązać się może ze szczególnym uprawnieniem do przedstawienia swojego oportunistycznego stanowiska procesowego. Pozwani bowiem potwierdzili że korzystają z domu jednorodzinnego, w tym z dostarczanych im mediów, za które jednak umyślnie nie płacą.

Na konieczność odpowiedzialnego podejścia stron za wynik postępowania, wyraźnie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie IV CZ 58/13:

„Stosowanie art. 102 k.p.c. może mieć miejsce tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Dla zastosowania tego przepisu nie wystarczy tylko wskazanie na trudną sytuację majątkową. Jeżeli ta sytuacja spowodowana jest przy tym przede wszystkim zawinionym zachowaniem samego powoda, to nie uzasadnia to zastosowania art. 102 k.p.c. Powód, który z wyroku sądu I instancji mógł się dowiedzieć, że nie ma żadnych szans na uwzględnienie swojego powództwa nie musiał wcale wytaczać apelacji. Jeżeli w tak oczywistej sprawie złożył jednak apelację to musi liczyć się z koniecznością pokrycia kosztów postępowania apelacyjnego.”.

Jest to sytuacja analogiczna do niniejszej sprawy, w której pozwani znając treść wyroku zapadłego w 2016 r. w sprawie V Ca 3614/15, a jednocześnie zaskarżając wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty powinni liczyć się z koniecznością pokrycia kosztów procesu.

W niniejszej sprawie pozwani, w postępowaniu apelacyjnym byli przy tym reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika i musiał lub co najmniej powinien mieć świadomość, że wobec prawomocnego rozstrzygnięcia kwestii objętych niniejszym postępowaniem w innym postępowaniu oraz wobec treści opinii biegłego, nie ma żadnych szans na wygraną. Pozwani przy tym zaakceptowali i byli w stanie uregulować koszty związane z wynagrodzeniem swojego pełnomocnika, przy jednoczesnym braku partycypacji w kosztach związanych z opłaceniem wynagrodzenia dla pełnomocnika strony wygrywającej.

Z przedstawionych powyżej okoliczności jasno wynika, że koszty należne pozwanej w niniejszej sprawie powstały wyłącznie z winy pozwanych a takowa okoliczność uniemożliwia zastosowanie art. 102 KPC.

2.2. NARUSZENIE ART. 233 § 1 KPC

Wskazać nadto należy, że uzasadniając zastosowanie art. 102 KPC Sąd I instancji oparł się na błędnie ustalonych okolicznościach sprawy i finalnie uznał, że „*poczucie rozżalenia pozwanych*”, pozostawało w związku z ciągłym oczekiwaniem na tytuł prawny do eksploatowanego domu i uzasadniało odstąpienie od obowiązku ponoszenia opłat na rzecz spółdzielni.

Wyjaśnić przy tym należy, że pozwani nie tylko od początku tego procesu ale również od dnia zawarcia umowy ze Spółdzielnią wiedzieli, że grunt na którym wybudowany będzie oddany im do użytku dom nie stanowi własności Spółdzielni. Pozwani fakt ten zaakceptowali. Co więcej, rzekome rozżalenie nie stanowi impulsu do podjęcia działań prawnych wspierających Spółdzielnię w zakresie np. sporu z m.st. Warszawa. Wręcz przeciwnie stanowi świetną wymówkę dla nieregulowania opłat i tym samym nieprzestrzegania przepisów prawa.

Zauważyć przy tym należy, że w tożsamej sytuacji prawnej jak pozwani są ich sąsiedzi, zajmujący pozostałe domki jednorodzinne położone przy ul. Lanciego 9 oznaczone kolejnymi literami. Sąsiedzi Ci, wobec wydanego przez Sąd rozstrzygnięcia, oprócz tego że terminowo uiszczają opłaty, zmuszeni są do poniesienia kosztów opłat sądowych uiszczonych w niniejszej sprawie, wynagrodzenia dla biegłego oraz wynagrodzenia dla pełnomocnika powoda. Koszty te bowiem obciążają daną nieruchomość i muszą być zgodnie z ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych pokryte przez jej członków i podmioty posiadające prawa do lokali.

Taki zaś stan rzeczy wskazuje na jawne naruszenie zasad współżycia społecznego.

Ad. 3

PODSUMOWANIE

Wobec przedstawionych powyżej argumentów jasnym jest, że w niniejszej sprawie Sąd odwoławczy nie miał możliwości zastosowania art. 102 KPC i odstąpienia od realizacji ogólnej zasady odpowiedzialności finansowej stron za wynik postępowania.

W takiej sytuacji, zażalenie powódki jest w pełni uzasadnione i powinno zostać uwzględnione.

Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 2011 r. sygn. akt I UZ 3/11:

„Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, co w przypadku wydania wyroku sądu drugiej instancji uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i poprzedzającą go decyzję organu rentowego oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu (art. 47714a k.p.c.) oznacza potrzebę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w każdym wydanym wcześniej orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji.”.

W takiej sytuacji wartość przedmiotu sporu określono jako sumę kosztów postępowania opłaty przed Sądem II instancji oraz postępowania odwoławczego.

Opłata sądowa od zażalenia określona została zgodnie z treścią z art. 19 ust. 3 pkt 2) w zw. z art. 13 ust 1 pkt 5) oraz art. 20 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i wynosi 30,00 złotych.

Monika Twaniak-Jeziorowska
adwokat

Załączniki:

1. 2 odpisy zażalenia